

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 43. Impugnatur memoria Bonifacii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](#)

Sæcul. XIV. rium triginta quinque capita noxarum
 A.C. 1310. continens, viginti quinque contra regulam, ac decem contra declarationem Nicolai III: & Fratres Communitatis respondebant scripto fusissimo. Spirituales provinciæ Hetruscae omnium iungissime suus abripuit ardor: nam per suam solorum authoritatem segregati a corpore Ordinis sibi Ministrum Generalem ac Præsides constituerunt. Verum hæc seditio improbata in Romana curia a Spiritualibus animos fautorum alienavit.

n. 7.

§. XLIII.

Impugnatur memoria Bonifacii.

Interea Rex Philippus Pulcher urgebat semper damnationem memorie Bonifacii VIII: qua de re Papa Clemens an-

Diff. p. 368. no priore litteras ediderat in hand sen-

Rayn. 1309 tentiam. In principio pontificatus no-

n. 4. stri cum Lugduni ac postea Pictavii es-
 semus, Rex Philippus, Ludovicus Eboracum, Guido Poliaci, & Joannes Draci Comites cum Guilielmo Plettio Equite nobis instabant, ut audiremus indicia, quæ haberent, Papam Bonifacium VIII antecessorem nostrum in hæresi esse mortuum. Nos hanc accusationem veritate nití neutquam credebamus, perbenignari, eum orthodoxis parentibus & pa-

patria catholica ortum, in Romana cu-
ria educatum, ibi majorem vitæ partem A. C. 1310.
duxisse; & cum sub antecessoribus no-
stris Martino Adrianoque in Francia &
Anglia legatione fungentibus Cancella-
rium, in curia Romana Causidicum ac
Notarium egisset, per gradum Cardinalis
in summam enectum sedem multas fe-
cisse sanctiones ad gloriam Dei, ad confir-
mationem fidei, ad excidium haeretum.
Quia tamen haeresis est crimen detesta-
bilius cæteris ac periculosius, illam ac-
cusationem non sine examine dimitten-
dam duximus, præsertim in Ecclesia Ro-
mana matre ac magistra Christianorum
omnium doctrinam ac religionis normam
inde obtinentium.

Quapropter adhuc Pictavii versantes
de consilio nostrorum Fratrum statui-
mus audire accusatores Bonifacii: qui
bus post lustratæ Virginis solennia tunc
propinquæ, nunc elapsa primum diem fa-
stum, quo se nobis Aventione sisterent,
præstituimus. Sed cum præ negotiis
intervenientibus, ac ob tempestatem a-
speram, & propter difficultatem viarum
in loco assignato adesse tum non potueri-
mus; per has litteras eosdem viros, qui
hanc rem sua interesse putabunt, ad ac-
cusandum aut defendendum citamus in
diem primam a secunda jejunii verni
dominica. Dabat 13 Sept. 1309. A.
Hist. Eccles. Tom. XXII. Yy venio-

Sæcul. XIV. venione apud Fratres Prædicatores in
A.C. 1310 exedra inferiore, ubi confessus habebat
publicos.

Quocirca partes Avenione pleno in
Differ. p. 367 senatu Papæ se sistebant præscripto die
lunæ 16 Martii an. 1310. Actores erant
quatuor Equites, Guilielmus Nogaretus,
Guilielmus Plessius, Petrus Galiardus, ac
Petrus Blanascus una, cum Viro docto,
qui vocabatur Magister Alanus Cambi-
lius: & omnes quinque se dicebant Nun-
cios Regis Gallorum. Bonifacii memo-
riam tuentibus numero duodecim præ-
erat Magister Jacobus Mutinensis, qui
omnium nomine loquebatur. Papa pri-
mum legi curavit litteras 13. Sept. scri-
ptas, quas modo retuli. Dein Guiliel-
mus Nogaretus multa disseruit, & ad
ea scripto tradenda sese obtulit. Jaco-
bus Mutinensis contrarias asservationes
fecit contendens partes adversas non ad-
mittendas esse ad impugnandam Bo-
nifacii memoriam. Tunc Papa impera-
vit, ut ambæ partes sua postulata scripto
darent; & duos proximos dies Venens
designavit, quibus actionem coram ipso
continuarent.

Vigesimo Martii duo Cardinales a Pa-
pa huic negotio præfecti quatuor Nota-
rios, quos ille ad causam litteris man-
dandum nominaverat, jusserunt recipere
omnia, quæ partes vellent producere
Actores

Actores protulerunt libellum 12 Martii Sæcul. XIV.
1303 Regi oblatum, & qui accusationem A.C. 1310.
Bonifacii conceptis factam verbis con-
tinebat. Deinde aliud præbebant scri-
ptum, in quo inter alia dicebant ex viris, ^{n. 372.} *Sup. lib. 90.*
qui contra Bonifacium testificari possent,
plures fortassis defore quippe annis obli-
tos & imbecilla utentes valetudine. Im-
pense proin oramus, adjungebant, ut hi
testes sine mora recipiantur. Præterea
declaramus complures Cardinales nobis
esse suspectos, utpote quorum hæc res in-
tersit, & qui actionem hanc impedire
modis omnibus conati fuerint: quocir-
ca eos recusamus, & tuæ Sanctitati,
si opus esse judicet, nomina eorum da-
bimus.

Altero die Veneris 27 Martii an. 1310 ^{p. 387. 386.}
in senatu publico actores nominabant
Cardinales sibi suspectos octo numero.

Die Mercurii 1 Aprilis tradebant nomina ^{p. 391.}

testium, quos producere volebant. Die
Veneris decimo mensis Papa auditis am-
barum partium asseverationibus decla- ^{p. 404.}
rabat se acceptis testium nominibus æ-
quabilem juris rationem ducturum, ac
rem distulit in diem proximum, quo eam
post Pascha resumendam dixit; quod hoc
anno 1310 incidit in decimum nonum
Aprilis. Quapropter partibus post do-
minicam Quasi modo primam diem fastam
præfiniit; imperans, ut interea eis da-

Y y 2 rentur

Secul. XIV. rentur exemplaria omnium instrumentorum litis utrumque productorum. A.C. 1310.

p. 406.

p. 408.

p. 409.

p. 410.

p. 411.

V
erum die sabbati post Pascha 25 Aprilis causam usque ad quindecim dies, & octavo Maji porro in diem lunæ undecimum mensis, deinde ob invaletudinem suam in diem Mercurii prorogavit.

Hoc die, qui erat decimus tertius Maji, Papa in confessu publico partibus præsentibus inquiebat: Audivi olim Doctores quosdam opinari proscriptum haberi absolutum per solam Papæ salutationem vel alloquium scienter factum. Sed hanc opinionem nunquam credidi veram, nisi aliunde constaret Papam habuisse animum absolvendi proscriptum. Declaro itaque mihi nec hac nec alia in causa unquam fuisse mentem absolvendi proscriptum per auscultationem ejus, allocutionemve, aut quancunque cum eo communionem. Addebat, quia negotium magni momenti esset ac difficile, atque calorum imminentium causa ipse & Cardinales consulere suæ sanitati deberent, se partibus primam diem fastam mensis Augusti præstituere; interim recepturum nomina testium, qui fieri debiliores possent. Tum Guilielmus Nogaretus Papæ supplicabat, ut ipsum curationis gratia exsolveret censuris, in quas forsitan incidisset. Sed Papa reposuit hac de re deliberandum esse.

Interim

IX. 811 1310
CLEM. V. P. HENR. VII. OC. AND. II. OR. IMP. 709

Interim Papa designavit Auditores ^{sæcul. XIV.} testium, quorum percontatio non fer- A. C. 1310.
ret moram. Illi erant Isarnus Archie- ^{Rayn. 1310.}
piscopus Thebarum, Vicarius Papæ Ro- ^{n. 37.}
manus, Jacobus Episcopus Avenionensis,
postea Papa Joannes XXII., Altegru-
dus Viennensis Episcopus, Bertrandus
Abbas Montis Albani, Vitalis Dufurius
ex Ordine Minorum Doctor Theologiae,
& Grimerius Bergomas laicus Advocatus
in Romana curia. Papa jussit eos a-
dire Romam, Lombardiam, Hetruriam,
Campaniam, & vicina loca, testes gran-
dævos, infirmos, vel diu absfuturos, in-
terrogandi gratia, eorumque testimonia
silentio premere. Mandatum dedit 28.
Jun. 1310.

§. XLIV.

Audiuntur testes.

Papa Clemens etiam tres Cardinales,
qui testes ejusmodi percontarentur,
prope se constituit, scilicet Petrum Sacel-
lium Episcopum Prænestinum, Beren-
garium Fredolium Episcopum Tuscula-
num, & Nicolaum Frovillium de S. Eu-
sebio. Sic apparent ex fragmento inqui- Diff. p. 543.
sitionis ita incepto: Die lunæ 17. Augu-
sti eodem anno, nempe 1310 Nicolaus
Sacerdos Canonicus Ecclesiæ cathedra-
lis de S. Angelo Lombardorum in Apu-
lia,